

Tudjuk, mit jelent a 100 éves Lánchíd

Beszélgetés az avatáson résztvevő munkásokkal

A diósgyőri vasgár néhány dolgozója a múlt héten meghívást kapott a Lánchíd ünnepélyes felavatására. Színes élményekkel gazdagabban érkeztek vissza munkahelyükre. Hosszú hónapokon keresztül dolgoztak munkahelyükön, készítették a Lánchíd egyes alkatrészeit és mint a legjobb, legöntudatosabb dolgozókat, hívták fel őket Budapestre, hogy résztvegyenek a dapester dolgozó nép közös nagy ünnepén és megtekintették saját munkájukat.

Tóth Géza öntő, marógépen dolgozta ki a hatalmas láncszemek tartóit.

Állandóan érdeklődtünk a többi üzemekben, hogyan haladnak. Nem akartunk lemaradni, ha az idő előtt akartuk elkészíteni a munkát. Tudtuk és éreztük ennek a hidépítésnek a jelentőségét, éreztük, hogy mit jelent az ország számára a százéves Lánchíd.

Sziucs Péter esztergályos a következőket mondja élményeiről:

— Amikor átmentem az ünnepelő tömeggel a megnyitott hídon, jól esett, hogy résztvevője voltam ennek a nagy alkotó munkának. Láttam a munkám eredményét, átfestve ugyan és bizony alig ismertem rá. No, komám, — szólt hozzám egyik munkástársam, — ezen is dolgoztál vagy két hónapig! — S én büszke vagyok, hogy dolgozhattam rajta.

Isinszki Péter számára a legnagyobb élmény az volt, amikor az ünnepelő tízezres tömegek elvonultak a dísztribün elé, éltetve a magyar népi demokrácia vezetőit, élükön Rákosi Mátyással.

— Most éreztem igazán, hogy Magyarországon már valóban a dolgozók a hatalom. Jól esett az a megbecsülés, ami mindnyájunk felé áradt, akik résztvevünk a hid felépítésében.

MISKOLCI HIRLA P

Péntek, november 25.

3